

אלון קמה כי האדם עץ השדה

**מושב אביגדור נמצא כמה ק"מ
מערבה מבאר טוביה, משפחת קמה,
מהוותיקות במושב, עברה טראומה
וכמו שאומר אורן, הבן הממשיך "תוך
50 יום ואין אבא, זה מטורף". העצב
נראה בעיניו, הוא רחוק מלהתאושש,
אך בלית ברירה הוא ממשיך הלאה, כי
ככה חינוך אותו אבא שהיה איש אדמה
ורפתן מהטובים והערכיים שיש •**

את אורן קמה, דור שלישי למשפחת רפתנים במושב אביגדור, פגשתי במשרדו שברפת המשפחתית. רפת בוטיק, איכותית, ממש בחצר בית ההורים. אורן בן 39 נשוי ואב לשניים ורק לאחרונה עבר עם משפחתו לביתם החדש במשק ההורים, מטרים ספורים ממכון החליבה. לצערי אומר לי אורן, אבא כבר לא ייחנה מהבית החדש שלנו שהוא כל כך שמח שבנינו אותו וליווה אותנו בהקמתו. לאורן בטן מלאה על התנהלות הענף והיחס לרפת המשפחתית אך הוא אומר כי זה לא הזמן וכעת זה זמן אבא. סבא וסבתא של אורן היו ממקימי המושב שעלה לקרקע בשנת 50 "מההתחלה היתה למשפחה רפת שהחלה מפרה ושתי עגלות שהם קבלו מהסוכנות ומאז הרפת התפתחה וגדלה. כיום יש לנו 100 חולבות, מכסה של מיליון ומאה ליטר וחלב המשווק לטרה. יש כאן מרכז מזון המשותף לרפתני המושב (12 רפתות) מכון חליבה שדירת דג". אורן מספר כי אביו והוא היו בשלב חשיבה ותכנונים לגבי אפשרות של מכון חדש והכל נקטע "כעת נשקלות מספר אופציות לשינוי המכון ואנחנו עדיין לא סגורים מה נכון לנו". אורן קמא כואב, הדבר ניכר בכל מילה שהוא אומר, בכל סיפור שהוא מספר, ההלם גדול והביחד עם אבא שנקטע בפתאומיות והותיר חלל עצום. אורן מדבר יותר מברק צור, נותן לרגשות לעלות, לא חושש מלהזיל דמעה ונראה כי הקשר שלו עם אלון, האבא, היה קשר חזק ומיוחד שהותיר בו חותם לעד.

כשאומרים לך אבא מה עולה בראש??

אורן מביט בתמונת שחור לבן של אביו המקבל פרס עוד שהיה נער צעיר ואומר "אבא זה רפת, טרקטור, מגפיים, בגדי עבודה, ארבע בבוקר. בעצם מהרגע שנולדתי ומאז שאני מכיר וזוכר את עצמי אני כאן, ברפת, יחד איתו זה נורא מוזר לי לדבר בלשון יחיד על העבודה ברפת".

אלון זוכה בגיל 15 בתחרות גידול עגלות אזורי

במזון, אנחנו המרכז! מרכז מזון נהלל

שירות | איכות | אמינות

**חדש!!
כלילים ארוזים באריזות
קטנות לסוסים ועיזים.**

מרכז מזון נהלל בע"מ
נהלל 1060000, engeluzy@gmail.com
טל. 04-812452 פקס. 04-812403

הייתם צמודים שעות רבות במהלך היום?

"ברור, תשמע, איבדתי הרבה יותר מאבא. היינו ביחד, כל יום, מארבע בבוקר, מסיימים חליבה, ביקור רופא, ארוחת בוקר משותפת תמיד כל השנים והמשך עבודה כל היום. אני מרגיש שאיבדתי יותר מבן אדם אחד אלא ארבעה לפחות. אבא, חבר, אח גדול שאף פעם לא היה לי ואיבדתי שותף ומנטור לחיים. היינו מה שנקרא זוג ברזל בעגה הצבאית וכעת עצוב לי מאוד".

איך ממשיכים מכאן?

אורן מזיל דמעה "קשה מאוד להמשיך, זה בא ונפל כרעם ביום בהיר, 50 יום ואין אבא, פשוט מטורף. אבא שהיה כל כך חזק, דומיננטי בכלל ובחיים שלי בפרט. הוא למעשה נמצא בכל מקום, אין לי לאן לברוח גם אם רוצים. הוא נוכח בכל מקום שאליו אני הולך, הוא היה ראש המשפחה ועוגן מרכזי בחיים של כולנו ושל רבים אחרים".

איך העסק המשפחתי ימשיך?

"למזלי הרב ומבחינת העסק היו לי כמעט 40 שנה של חפיפה יחד איתנו ולמדתי ממנו את כל מה שאני יודע וזה לא מעט. בפועל, אני מנהל את העסק כבר כמעט 10 שנים אבל לא התקבלה החלטה אחת שהיא לא היתה משותפת לשנינו. תשמע, אני גם שותף כאן בעסק ויש לי אחריות כבדה, הפכתי להיות ראש המשפחה ולצערי הרב מוקדם מדי. תכננתי שאבא שלי יהיה כאן איתנו לפחות עוד 30 שנה. כיום אני גר ליד אמא וליד סבא וסבתא, בני 90 שיהיו בריאים ואיבדו את בנם. לא פשוט המצב, בכלל לא פשוט". השתיקה של אורן כבדה, מחלון המשרד נראה ביתו החדש, בית יפה שאשתו תכננה. "השמחה כבר לא אותה שמחה" אומר אורן ואומר "אבל צריך להמשיך קדימה כי זה מה שאבא היה רוצה".

לצערי המאבק היה קצר

אלון קמה היתה דמות מוכרת ויש מי שיאמרו, אף נערצת בקרב רפתנים וחקלאים רבים. איש ערכי, בעל מוסר, שאהב את העבודה והרפת ולא התפשר. מושבניק מהזן הקשוח שערכים כמו משפחה ועבודה, היו נדירים. לא היה לאלון פשוט בשנים האחרונות, השינויים בענף, סגירת רפתות משפחתיות וההרגשה כי הממסד אינו פועל למען החקלאי והרפתן. המאבק על עתיד הרפת המשפחתית, קירב מאוד את אלון ויואב צור שפעלו רבות ובשיתוף פעולה. השניים העריכו מאוד האחד את השני והיו לקולם הרועם של רפתנים וחקלאים רבים. המחלה הארורה נפלה על המשפחה בפתאומיות מפחידה, כרעם ביום בהיר והמהירות בה אלון נפטר, הותירה את המשפחה ורבים אחרים בהלם מוחלט.

מה אתה יכול ורוצה לספר על המחלה של אבא?

אורן שותק לכמה רגעים ועונה בעצב "מינואר השנה הוא מרגיש לא טוב, אבל אבא שלי הוא שמשון הגיבור, עד לפני חודשים הוא בכלל לא הכיר את רופא המשפחה. ואז יום אחד הוא הרגיש ממש נורא ואמא לקחה אותו לרופא, לקחו בדיקות דם שהיו תקינות לחלוטין. הוא לא מהמקטרים או החוששים לעצמם, גבר חזק כמו סלע. אבל הוא המשיך להרגיש רע ואמא לקחה אותו למיון ושם עשו לו בדיקת CT והשאר לצערי היסטוריה. הרופאים אמרו לנו מיד שזה נראה רע מאוד. לצערי המאבק היה קצר, התכוננו לקראת טיפול לא פשוט והתחלנו בהקרנות ובסופו של דבר הגוף של אבא לא עמד בזה. באותו יום שהוא נפטר, עוד ישבתי עם אמא ותכננו את היום. אני חובש בעברי ועזרתי בטיפול בו ולהזריק

ארבעה דורות במושב אביגדור, סבא יונה, אלון, הנכד אורן והנין ירב

יואב ואלון היו חברים טובים?

"כן, בהחלט. הם היו חברים טובים, חברות שצמחה בעיקר בשנים האחרונות. החברות התפתחה סביב הפוליטיקה של הענף והם הרגישו שהם שותפים לדרך. המחלה של יואב השפיע עליו נורא קשה, יואב היה כולו אש ולאבא שלי היה קשה מאוד לאחר שיואב חלה. לך תבין את העולם. הוא עוד הספיק להיות בלוויה של יואב."

ערכתם לאבא לוויה קצת אחרת?

"כן, ככה רציתי, כי אבא שלי חי כמו גבר וכמו חקלאי ואת דרכו האחרונה החלטנו שהוא יעשה כמו שהוא חי. נפרד מהפרות כשהוא על עגלה רתומה לטרקטור שהיו כל חייו, עברנו דרך הרפת, אני נהגתי בטרקטור והמשפחה ישבה איתו מאחור. היתה לווייה ענקית, ממש מטורף". אורן מסיים ואומר בחצי חיוך עצוב "עד כדי כך הוא תמיד התחשב בכולם שאפילו את השבעה הוא סידר שלא נשב בגלל החג. ואתה יודע מה הכי קטע, שהוא מת בחג הכי חקלאי שיש, שבועות. איך שהחיים מסדרים את העניינים."

איך ממשיכים מכאן?

"נותנים רגע לאבק לשקוע ואין ברירה, יש משפחה, יש ילדים, יש אמא וסבא וסבתא, יש חיים ויש עתיד וצריך להמשיך הלאה. אבל החיים שלי תמיד יהיו מלווים בשכבת עצב, זה מה יש." ▲

העצב ילווה אותי לתמיד. אורן

לו תרופות כשהיה צריך. באותו בוקר מר, באתי להעיר אותו והוא היה כבר ללא סימני חיים. זהו, תוך 50 יום נגמר האבא. אכזרי מאוד, קשה לי לתאר כמה הוא היה דומיננטי בחיי ובכלל, בחיים של כולנו."

איך היית רוצה שיזכרו אותך?

"תשמע הוא תמיד היה אומר לי משפט שנשאר איתי לעולמים, תמיד חשוב ללכת לישון בידיעה שלא רימית אף אחד. הוא היה ישר כמו סרגל. אין כבר אנשים כאלה היום, המדברים ישר ודוגרי. הוא לא סטה מהדרך שלו."